

Aan het College van Burgemeester en Wethouders
Stadhuis Rotterdam
Coolsingel 40
3011 AD Rotterdam

Schriftelijke vragen ex. Art 32 van het Reglement van Orde

Betreft: Scheiden is al pijnlijk genoeg.

Rotterdam, 7 mei 2025

Geacht college,

Rotterdam kent een relatief hoog aantal inwoners dat is aangewezen op een bijstandsuitkering en is landelijk koploper in het aantal echtscheidingen¹. Tegen die achtergrond wordt het huidige gemeentelijke beleid rond het verhalen van onderhoudsbijdrage ervaren als een indirecte "boete op scheiden". Dit beleid, gebaseerd op artikel 61 en 62 van de Participatiewet², treft met name gescheiden ouders die financieel en emotioneel al onder druk staan.

In tegenstelling tot andere gemeenten die ervoor kiezen geen verhaal toe te passen, voert Rotterdam dit actief uit. Daarmee ontstaat niet alleen een extra financiële last voor gescheiden ouders, maar ook mogelijke rechtsongelijkheid. Op basis van het bovenstaande heeft onze fractie de volgende vragen:

1. Kunt u aangeven hoeveel onderhoudsplichtige Rotterdammers jaarlijks een aanvullende onderhoudsbijdrage betalen aan de gemeente, bovenop de door de rechter vastgestelde alimentatie?
2. Hoeveel euro ontvangt de gemeente gemiddeld per jaar aan onderhoudsbijdragen die via het verhaalsrecht worden geïnd (bij voorkeur uitgesplitst naar jaren vanaf 2020 tot heden)?
3. Kunt u toelichten waarom het verhaal van onderhoudsbijdragen in Rotterdam wél wordt toegepast, terwijl andere gemeenten hier bewust van afzien? Is het college bereid dit verschil in beleid te heroverwegen?
4. Is de gemeente het eens dat het toepassen van het verhaalsrecht op gescheiden partners een extra boete is op scheiden? Is de gemeente het met de fractie van D66 eens dat mensen zelf gaan over de invulling van hun privéleven en een boete op scheiden belemmerend kan werken?

¹ <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/37890/table?dl=9D32B&ts=1746619459167>

² <https://wetten.overheid.nl/BWBR0015703/2025-02-04>

5. Klopt het dat stellen die niet getrouwd zijn geweest niet worden geraakt door het verhaalsrecht en stellen die wel getrouwd zijn geweest wel? Is het college het met D66 eens dat dit rechtsongelijkheid in de hand werkt, omdat het geen gerechtvaardigd onderscheid is?
6. Hoe beoordeelt het college het risico dat deze gemeentelijke regeling feitelijk een extra financiële straf legt op gescheiden ouders die reeds aan hun wettelijke alimentatieplicht voldoen?
7. Kan het college bevestigen of het klopt dat er geen formeel bezwaar mogelijk is tegen de vaststelling of verhoging van deze onderhoudsbijdrage, terwijl dit bij andere financiële aanslagen (zoals de WOZ-beschikking) wel het geval is? Waarom bestaat dit verschil in rechtsbescherming?
8. Ziet het college aanleiding om de bezwaarprocedure rond gemeentelijk verhaalsbeleid aan te passen, zodat onderhoudsplichtigen ook formeel bezwaar kunnen maken tegen een besluit dat hen direct financieel treft?
9. Hoe wordt binnen de gemeente beoordeeld of een onderhoudsplichtige in staat is de extra bijdrage te betalen, zeker wanneer er reeds sprake is van een gerechtelijke uitspraak en andere lopende financiële verplichtingen?
10. Is het college bereid om in overleg met andere grote gemeenten en het Rijk te verkennen of er landelijke richtlijnen of harmonisatie kan komen voor dit beleid, om rechtsgelijkheid te bevorderen?

We zien de beantwoording met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Agnes Maassen
D66 Rotterdam

Larissa Vlieger
GroenLinks Rotterdam